

Какъ видѣхъ твой-тж красотж
 Свѣта ми стана тѣсень,
 Не ми е драга пролѣть-та
 Ни Славейска-та пѣсенъ.

Не гледамъ рѣжа-какъ цвѣти,
 Ни вѣтрецъ какъ повѣва,
 Нито листецъ-тж какъ трепти
 И какъ са полюлѣва.

Все тѣбѣ азъ мысли-ж ношъ и денъ
 Какъ да ти са открьи-ж,
 Че сѣмъ отъ тебе злѣ раненъ,
 И какъ щж са затрьи-ж.

Отъ мойтѣ дѣмы никой рѣчь
 Бдинъ не ти доноса,
 Зато отъ тебе на далечь
 Азъ клетый милость проси-ж.

Лѣти ли птиче околъ менъ,
 Съ сѣлзи, сирмахъ, го моли-ж,
 Да ти докаже зарадъ менъ
 Да чѣи-ж твой-тж боли-ж.